

Патријарх Порфирије служио у храму Светог великомученика Георгија у Бежанији (ФОТО/ВИДЕО)

Када се трудимо да живимо у врлини ми се не боримо против наше природе, напротив, боримо се против наше извитоперене природе, болесне природе, стеченог стања, навике која није у складу са оним што је природна жеља која је усађена у наше срце. Светитељи Божији су управо они људи који су наизглед проливали крв, проливали зној, којима је наизглед било тешко, али будући да је вера била темељ и смисао њиховог живота, вера у Христа, поверење у реч Христову, поверење у заповести Христове, рекао је Патријарх Порфирије у беседи, 16. новембар 2023. године.

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије служио је свету архијерејску Литургију на празник Обновљења храма Светог великомученика Георгија – Ђурђиц, 16. новембра 2023. године у храму Светог великомученика Георгија у Бежанији.

Његовој Светости саслуживао је Његово Преосвештенство Епископ новобрдски г. Иларион, свештенство и ђаконство Архиепископије београдско-карловачке, у молитвеном присуству многобројног верног народа.

У току свете Литургије, Патријарх Порфирије рукоположио је ђакона Дарка Радовановића у чин презвитера.

Поучавајући сабране беседом, Патријарх српски је рекао да оно на шта нас Господ позива је у складу са нашом природом. Када се трудимо да живимо у врлини ми се не боримо против наше природе, напротив, боримо се против наше извитоперене природе, болесне природе, стеченог стања, навике која није у складу са оним што је природна жеља која је усађена у наше срце. Светитељи Божији су управо они људи који су наизглед проливали крв, проливали зној, којима је наизглед било тешко, али будући да је вера била темељ и смисао њиховог живота, вера у Христа, поверење у реч Христову, поверење у заповести Христове. Они су заповести Христове и реч Христову узели за принципе, за мерила њиховог живота и зато не само да им није било тешко да када треба посведоче реч Христову и по цену живота, него није постајала та сила од овога света која је могла да их уплаши. Наравно, нису се разметали и излазили на тргове и викали на све четири стране света – ја се не бојим никога. Него, тајно у клијети свога срца живели за Христа и где год је то било потребно у смирењу сведочили Христа, а када је дошао тренутак да својим животом посведоче Христа, нису штедели себе. Такав је био и Свети Георгије. Имао је све што је могао да помисли човек у овоме свету и славу и иметак и лепоту и позицију, али све то користио је само до мере до које је то служило Христу и оног тренутка када је требало да се определи између Христа и вредности овога света није се двоумио.

Свети великомученик Георгије - Ђурђиц

Овога дана празнује се пренос моштију св. Георгија из Никомидије у град Лиду Палестинску, где пострада у време цара Диоклецијана. Страдање овога дивног светитеља описано је под 23. априлом. Пред смрт своју умоли св. Георгије слугу свога, да му узме тело по смрти и пренесе у Палестину, одакле му и мајка родом беше, и где имаше велико имање, које раздаде сиромасима. Слуга тако и учини. У време цара Константина буде сазидан у Лиди красан храм Св. Георгија од стране побожних хришћана, па приликом освећења тога храма пренесу се у њ мошти светитељеве, и ту сахране. Безбројна чудеса догодила су се од чудотворних моштију св. Георгија, великомученика

Христова.

tvhram.rs